

Tonacja

Muzyka oparta jest na skali majorowej lub minorowej. Tonacje identyfikuje się i nazywa ze względu na ich tonikę (I stopień skali)

Tonacja odzwierciedla wysokość [skali](#) durowej lub molowej, na której materiale dźwiękowym oparty jest utwór muzyczny. Oznaczenie as-moll można rozszyfrować następująco: skala molowa zbudowana od dźwięku „as”. Istotne znaczenie mają także relacje harmoniczne w obrębie tonacji: między głównymi stopniami, które mają pewne przywileje, i pobocznymi stopniami, zależnymi od nich. Pomaga to określić tonację utworu lub jego fragmentu. Zawsze zwracamy uwagę na [dźwięki](#), [akordy](#) zaczynające i kończące utwór (najczęściej to główne stopnie skali) i na znaki przykluczowe. Czasem ważność tonalności podkreśla się już w tytułach utworów, ponieważ wybór konkretnej tonalności przez kompozytora świadczy o charakterze utworu, jego szczególnym kolorycie dźwiękowym.

W teorii muzyki istnieje odpowiednia klasyfikacja tonalności. Rozróżniamy **tonacje durowe i molowe**, **tonacje jednoimienne** (o wspólnej tonice, np. A-dur i a-moll), **tonacje paralelne** (o tej samej liczbie znaków przykluczowych, np. Es-dur i c-moll).

Na przykład *Oda do radości* [Ludwiga van Beethovena](#) została zapisana i zagrana w różnych tonacjach.